

[Harald Nielsen.]

lingen standset. Vi er fra vor side ikke synderligt begejstrede for en sådan standning af liberaliseringen noget sted; men vi erkender, at som det hele ligger, er det et nødvendigt led i forhandlingsoplægget over for de seks, et forhandlingsoplæg, som vi i det store og hele kan acceptere.

Det centrale i sagen er nemlig, at vi nu som dengang, vi trådte ind i frihandels-sammenslutningen, står over for at gå ind i et markedsområde, hvor der liberaliseres, hvor restriktionerne forsvinder omtrent med det samme og tolden lidt efter lidt, og hvor det derfor er af betydning for dansk erhvervsliv, hvor det skønnes nødvendigt at få sådanne forhold tilvejebragt, at overgangen fra bundne til frie forhold bliver så lempelig som muligt.

Denne fremgangsmåde har vi ikke noget principielt at indvende imod, den kan i givne situationer være rimelig. Det var også vor opfattelse, da vi gik ind i frihandels-sammenslutningen. Når vi alligevel undlod at stemme for det toldforslag, som dengang vedtoges, var det, fordi de toldsatser, der dengang var tale om, ikke blot var basis-toldsatser for afviklingen af tolden inden for de syv; det var tillige toldsatser, der skulle blive stående udadtil over for tredjeland, idet hvert land inden for de syv er suverænt i afgørelsen af sine toldsatser udadtil. De da foreslåede og gennemførte toldsatser kunne derfor, relativt høje som de efter vor opfattelse var sat, virke fordyrende på importen og generende for store dele af vort erhvervsliv; det var baggrunden for, at vi dengang undlod at stemme for selve lovforslaget, selv om princippet deri kunne anerkendes. Man må jo nemlig aldrig glemme, at told er et tveægget sværd, som må bruges med megen forsigtighed, om det ikke skal volde mere skade end gavn.

I dag er stillingen imidlertid en ganske anden end ved toldrevisionen ved vor indtræden i de syv. De toldsatser, vi nu vedtager, er alene basistoldsatser for afviklingen af tolden inden for den europæiske fri-handelssammenslutning; de skal ikke blive stående udadtil, dér skal de afløses af de seks landes fællestarif. Det er denne ændrede stilling, der bevirkter, at vi ved denne lejlighed ikke har samme betænkelighed, som vi har haft tidligere, ved at stemme for et

toldlovsforslag af en lignende karakter som det, vi står over for i dag, idet vi nu erkender, at lempelige overgangsordninger i det omfang, vi nu engang kan komme igennem med dem ved forhandlingerne med de seks, kan være af værdi for os og tjene til at hindre, at en alt for brat overgang slår noget sundt og ellers levedygtigt dansk i stykker.

Selve ændringsforslagene har det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen udføreligt gjort rede for. Der er tale om toldlempelser i adskillige tilfælde, bl. a. altså for appelsiner og bananer. Kaffen bevares på vægttold, hvad vist må siges at være særdeles praktisk, når man tænker på det administrative besvær, der kan blive med værditold på kaffeblandinger. Andre steder sker der visse toldforhøjelser, men merprovenuet, der efter det foretagne skøn, efter de oplysninger, vi har, er ret beskedent, ændres ikke væsentligt derved.

Tilbage er kun at tilføje, at der jo trods alt kun har været relativt kort tid til udvalgsbehandlingen og dermed også relativt kort tid til for os at drøfte lovforslaget med de sagkyndige inden for erhvervslivet, som vi hver for sig kender, og hvis vurdering vi lægger vægt på. Regeringen har haft disse drøftelser med erhvervslivets folk, og vi har derfor i ikke ringe grad måttet tage vort bestik efter oplysningerne herom og efter de oplysninger, erhvervene selv er kommet med, skriftligt eller mundtligt.

Her må jeg måske indskyde, at jeg har altid haft stor tillid til de oplysninger, toldembedsmændene og finansministeren kommer med i udvalgene, tillid til, at det er alene en på saglige oplysninger bygget udtalelse, når embedsmændene siger, at de mener, at den foreslåede toldsats er fastsat ud fra en rimelig hensyntagen til de modstående interesser, der her kan være tale om. Jeg håber, at vi stadig kan nære denne tillid, endskønt jeg indrømmer at være noget forurolet ved det røre, som pludselig er opstået om udnævnelser og ansættelser inden for toldetaten. Det skal jeg imidlertid ikke udtale mig yderligere om, da den nævnte sag jo endnu ikke er nærmere oplyst og opklaret, og jeg rejser ikke her nogen anklage mod embedsmændene. Det er jo til syvende og sidst ministeren, der har ansvaret for de oplysninger, de kommer med